

sig, at der er sket, hvad der i spørgsmålet karakteriseres som »fejlimplementering« i Danmark, vil jeg naturligvis tage den danske implementering op til fornyet overvejelse.

Spørgsmål 39:

Vil ministeren redegøre for, hvorfor Danmark ikke ratificerer ved en folketingsbeslutning nu og venter med en eventuelt senere tilpasning af lovgivningen til konventionen, indtil resultatet af Europa-Kommissionens analysearbejde foreligger?

Svar:

Jeg kan her henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. 3, hvoraf bl.a. fremgår, at der vil opstå store retlige problemer, hvis Danmark ratificerer med efterfølgende ikrafttræden af konventionen uden at sikre, at borgerne har de rettigheder, der kræves efter konventionen.

Jeg kan endvidere supplende henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. 40 nedenfor.

Spørgsmål 40:

Hvorfor følger Danmark ikke samme praksis vedrørende ratificering af Århuskonventionen som Holland, Norge, Storbritannien, Italien og Tyskland? I alle disse lande vil der først ske en ratificering, hvorefter landene vurderer, hvilke ændringer der skal foretages i gældende lovgivning.

Svar:

Det fremgår af lovforslaget, at det er vurderingen, at en retstilstand som den, der er krævet efter konventionen, nødvendiggør lovændringer.

Hvis konventionen ratificeres forud for, at der er foretaget de justeringer af gældende ret, som vurderes som nødvendige, eller der på anden måde er foretaget retlige skridt med henblik på at inkorporere konventionens regler, vil det i systemer som det danske, hvor ratificerede konventioner ikke automatisk bliver en del af gældende ret, give de retsmyndigheder store problemer med at fastslå retstilstanden i konkrete sager.

Derudover vil det i denne situation være meget vanskeligt for borgerne at kende deres retsstilling.

Denne fremgangsmåde vil også harmonere meget dårligt med forpligtelserne i konventionens artikel 3, stk. 1, hvorefter landene »træffer

de nødvendige retlige, administrative og andre foranstaltninger med henblik på at etablere og opretholde en klar, gennemsigtig og sammenhængende ramme for opfyldelsen af bestemmelserne i denne konvention, herunder foranstaltninger der sikrer overensstemmelse mellem bestemmelser til gennemførelse af reglerne i denne konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, samt passende håndhævelsesforanstaltninger.«

Jeg kan derfor ikke anbefale, at vi anvender en sådan metode i Danmark, der vil give usikkerhed om den gældende retstilstand og dermed også om Danmarks opfyldelse af sine internationale forpligtelser efter konventionen.

Miljøstyrelsen har i øvrigt oplyst over for mig, at styrelsen ikke er bekendt med, at de nævnte lande har besluttet at gå frem efter den nævnte metode.

Spørgsmål 41:

Hvorfor har man fra dansk side ikke drøftet konventionens implementering i de andre europæiske lande, Danmark normalt sammenligner sig med?

Svar:

Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. 24 har der i april 1999 været afholdt et første møde imellem de lande, der har underskrevet konventionen.

Her fremlagde landene deres konkrete tiltag og målsætninger vedrørende implementering og ratificering af konventionen. Endvidere var der anledning til, at landene kunne udveksle konkrete erfaringer vedrørende deres implementeringsarbejde på en række udvalgte områder, herunder angive særlige problemfelter etc.

Danmark fremlagde her en udførlig rapport om danske tiltag og status på de udvalgte områder. Det var dog kun et fåtal af de øvrige lande, der på tilsvarende måde fremlagde oplysninger.

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. 24, gav ca. 20 lande, deriblandt Danmark, på mødet udtryk for, at man ville ratificere konventionen senest med udgangen af år 2000 med henblik på overholdelse af FN's målsætning om konventionens ikrafttræden ved udgangen af år 2000.

Der vil blive afholdt endnu et møde imellem de underskrivende lande til sommer i år, og når